

Sygn. akt: I C 1948/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jacek Stypułkowski
Protokolant:	Agnieszka Konczerewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

Oddała powództwo.

I C 1948/14

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wnosił o zasądzenie od pozwanego J. P. kwoty 590 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Pozwany J. P. wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód uzasadniając swe roszczenie wskazywał, że umową cesji z dnia 26 września 2013 roku nabył od (...)SA (...)wierzycelność wobec pozwanego J. P. w kwocie 590 zł (k.35-48).

Wskazywał, że H. K.zawarła z (...) SA(...)umowę ubezpieczenia mienia w programie Bezpieczny Dom (k.6-21) obejmującą m. in. ubezpieczenie lokalu mieszkalnego nr (...)w budynku przy ul. (...)w H.. W okresie obowiązywania umowy, w dniu 24 grudnia 2011 roku, doszło do zalania lokalu mieszkalnego należącego do H. K.. Poszkodowana zgłosiła szkodę do swego ubezpieczyciela, który w toku postępowania likwidacyjnego ustalił, że do zalania doszło wskutek pęknięcia rury w pionie zimnej wody w budynku przy ul. (...)w H.. Na podstawie zgromadzonych materiałów zakład ubezpieczeń wypłacił H. K.kwotę 590 zł odszkodowania.

Powód podkreślał, że służy mu roszczenie regresowe wobec osoby odpowiedzialnej za spowodowanie szkody w ubezpieczonym mieszkaniu. Wskazał przy tym, że materiałów zgromadzonych w toku likwidacji szkody wynika, że

zalania mieszkania H. K. doszło w wyniku pęknięcia rury w pionie zimnej wody w budynku przy ul. (...) w H.. Wskazał, że właścicielami tego budynku z udziałami w wysokości (...) są J. i K. małżonkowie P.. Podał, że lokal mieszkalny nr (...) znajduje się w części przedmiotowego budynku należącym do pozwanego, a pozwany zajmuje się wynajmowaniem i zarządzaniem lokalami własnymi lub dzierżawionymi. Zdaniem powoda pozwany J. P. jako właściciel i zarządca części budynku, w której znajduje się lokal nr (...) ponosi odpowiedzialność za zaistniałą szkodę.

Pozwany J. P. wnosząc o oddalenie powództwa (k.61, 76) wskazywał, że lokal nr (...) w budynku przy ul. (...) stanowi odrębny przedmiot własności i należy do H. K.. W budynku przy ul. (...) jest około 40 samodzielnych lokali i ich właściciele zarząd majątkiem wspólnym powierzyli J. P.. Pozwany podnosił, że na ścianie w mieszkaniu pani K. pojawiła się mokra plama tam, gdzie jest pion z rurami z wodą. Wskazał, że oglądał miejsce wskazane przez panią K. i ustalił, że z jednego z mieszkań położonych wyżej ciekła woda i rurami spływała niżej. W ten sposób powstała mokra plama na ścianie w mieszkaniu pani K.. Pozwany podał, że ustalił źródło wycieku, które znajdowało się w instalacji jednego z mieszkań na odejściu od pionu, na kształtce już za licznikiem pomiaru zużycia wody i wyciek usunął, bowiem z zawodu jest także hydraulikiem. Wskazał, że przeciek był zlokalizowany w tej części instalacji, która znajdowała się w obrębie lokalu. Pozwany podkreślał, że o ile za awarię w obrębie pionów odpowiada administrator, o tyle za szkody powstałe w wyniku awarii rur w obrębie lokalu odpowiada jego właściciel. Pozwany kwestionował stanowisko powoda zgodnie, z którym szkoda powstała w wyniku pęknięcia rury w pionie z zimną wodą. Podał, że nigdy jeszcze nie widział, aby pękła stalowa rura, bowiem zazwyczaj nieszczelności powstają na mosiężnych kształtkach. Twierdził, że nie ma innej możliwości naprawy rury stalowej znajdującej się w pionie, jak wycięcie jej fragmentu, wstawienie śrubunka i ponowne skręcenie. Podnosił, że na fotografiach przedstawionych przez powoda nie śladów takiej naprawy.

Z treści reguły określonej w art. 6 kc wynika, że każdy, kto wywodzi skutki prawne ze swych twierdzeń winien prawdziwość tych twierdzeń w sposób konkretny i niebudzący wątpliwości wykazać. Na podmiotach powołujących się na określone okoliczności, które ich zdaniem są prawotwórcze, spoczywa obowiązek dowiedzenia ich prawdziwości. By sprostać temu obowiązkowi Kodeks postępowania cywilnego daje stronom liczne uprawnienia procesowe, a przede wszystkim prawo inicjatywy dowodowej.

W sprawie niniejszej powód powoływał się na fakt powstania szkody w mieszkaniu H.K., odpowiedzialności za tę szkodę ubezpieczyciela, wypłatę stosownego odszkodowania, istnienia po stronie zakładu ubezpieczeń roszczenia regresowego, zbycia wiarygodności na rzecz powoda oraz tego, że podmiotem odpowiedzialnym za powstanie szkody był pozwany, co uzasadnia jego legitymację bierną. Na poparcie swych twierdzeń powód przedstawił dowody w postaci polisy potwierdzającej fakt zawarcia umowy ubezpieczenia, umowę cesji wiarygodności oraz materiały zgromadzone przez zakład ubezpieczeń w toku postępowania likwidacyjnego, w tym fotografie zarówno lokalu H. K., jak też miejsca, gdzie przebiegają rury, z których miał nastąpić wyciek powodujący szkodę w lokalu nr (...) (k.5).

Analiza zaprezentowanego przez powoda materiału dowodowego nie daje podstaw do uznania, że udowodnił zasadność swych twierdzeń.

Zważywszy na to, że pozwany przeczył prawdziwości twierdzeń powoda, co do przyczyny powstania szkody oraz podmiotu odpowiedzialnego zwrótnie wobec zakładu ubezpieczeń, na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia prawdziwości swych twierdzeń.

Obowiązkowi temu powód jednak nie sprostał. W szczególności z fotografii wykonanych w toku postępowania likwidacyjnego nie wynika, aby w istocie awaria skutkująca szkodą w lokalu nr (...) powstała w taki sposób, jak opisywał to powód. Co prawda na części fotografii widoczne są rury wodociągowe stanowiące tzw. pion, jednak brak na nich śladów awarii. Na fotografiach nie uwidoczniono ani miejsca pęknięcia rury, ani też choćby śladów wody na rurach, które wskazywałyby, że to właśnie tam nastąpił wyciek. Nie widać też na nich ewentualnego miejsca naprawy pękniętej rury. Fotografie te nie pozwalają na uznanie, że w istocie – jak twierdzi powód awaria powstała w miejscu i okolicznościach, za które odpowiedzialność ponosi pozwany. Nie sposób podzielić stanowiska powoda z pisma z dnia 1 grudnia 2014 roku (k.74), że dokumentacja fotograficzna w sposób więcej niż dostateczny potwierdza zakres

i przyczyny przedmiotowej szkody. Powód nie może się także skutecznie powoływać na ograniczenia techniczne z powodu, których wykonanie bardziej precyzyjnych zdjęć w chwili szkody nie było możliwe.

Uznać, zatem należy, że powód nie udowodnił prezentowanych w pozwie twierdzeń faktycznych co do przyczyn powstania szkody, którą naprawił jego poprzednik prawny.

Wątpliwości Sądu budzi również prezentowane przez powoda stanowisko, co do tego, że odpowiedzialność pozwanego wynika z tego tytułu, że: „właścicielami budynku przy ul. (...) z udziałami w wysokości (...) są J. i K. małżonkowie P., a lokal mieszkalny nr (...) znajduje się w części przedmiotowego budynku należącym do pozwanego. Pozwany zajmuje się wynajmowaniem i zarządzaniem własnymi lub dzierżawionymi. Pozwany J. P., jako właściciel i zarządca części budynku, w której znajduje się lokal nr (...) ponosi odpowiedzialność za zaistniałą szkodę”.

Powód zdaje się nie dostrzegać, że wśród dokumentów, które złożył z pozwem jest kopia umowy z dnia 5 grudnia 2007 roku (k.22-26) mocą, której pozwany wyodrębnił i zbył H. K. prawo własności lokalu stanowiącego odrębny przedmiot własności lokalu nr (...) w budynku przy ul (...) w H.. Zarówno z treści umowy, jak też przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali wynika, że części wspólne budynku oraz urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali stanowią przedmiot ich współwłasności. Zatem twierdzenie, że w chwili szkody lokal nr (...) znajdował się w części budynku będącego własnością pozwanego i z tego tytułu odpowiada on za szkodę jest bezpodstawne.

Podstawą odpowiedzialności mógłby być zarząd, jaki pozwany na podstawie umowy sprawował, jednak powód nie wykazał, aby szkoda powstała wskutek jego niewłaściwego wykonywania.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo, jako że powód nie udowodnił zasadności żądania zapłaty w wysokości zgłoszonej w pozwie.

Koszty procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc obciążają powoda.